

Foto: Birgit Grönqvist

Högtid och framtid

Nu börjar den tid på året när olika fester och högtider avlöser varandra. Det gör också att en stor del av den mörka årstiden går fort. Många längtar redan efter vår och värme.

Mitt i den turbulenta och oroliga värld som vi lever i, får vi ändå ännu ett år stanna upp inför advent och julens händelser. ”Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Kvirinius var landshövding över Syrien.” Så började, enligt Lukas andra kapitel, den stora omvälvande händelse som gav vår värld en bättre framtid.

I det här numret får du bland annat läsa om Marjans livsberättelse från att ha varit en troende muslim till att bli en troende kristen, biskop Christians tio punkter om varför han är metodist och Björn Elfving's andakt om den himmelska hälsningen. Tidningen innehåller också mycket annat läsvärt. Jag önskar er en god lästund samt en välsignad advents- och jultid!

Med det här numret avslutas utgivningen av Kustbandet som utkom med tre årgångar, det första numret i mars 2021. Det har varit roligt och meningsfullt att försöka samla något av det som händer i vår kyrka i Finland och utomlands. Jag har vinnlagt mig om att inte i onödan störa pastorer och andra ledare med att begära material, men jag har varit smärtsamt medveten om min svårighet i att själv kunna samla aktuell information från nätet. I skrivande stund finns ingen uppföljare utan vi hänvisar till kyrkans Facebook-sida Metodistkyrkan i Finland och hemsida www.metodistkyrkan.fi.

Jag vill rikta ETT STORT TACK till: Kyrkostyrelsen – som stött tidningen, också ekonomiskt; min vän Camilla Stjernvall – som gav mig den tekniska möjligheten; min man Ove – som ofta serverade oss lunch eller eftermiddagskaffe; alla er – som ställde upp och bidrog till innehållet; er läsare – som gav uppmuntrande och konstruktiva kommentarer; men främst ett Tack till vår Herre och frälsare – som gett oss ett viktigt ämne att skriva om.

Birgit Grönqvist

När Jesus var född i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid, se, då kom visa män från Östern till Jerusalem och frågade: ”Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom.”

Matteus evangelium 2:1–2

Marjan berättar:

”En fotbollsmatch blev vägen till Jesus”

Foto: Birgit Grönqvist

Olika omständigheter förde Marjan Roayai och hennes minderårige son från Iran till Finland år 2009. Vägen från en aktiv muslim till tron på Jesus gick från Teheran till Sideby, en del av Kristinestad i Österbotten, där hon mötte kärleksfulla kristna.

Marjan sökte asyl i Finland och kom först till en flyktingförläggning i Helsingfors. Röda korset ordnade med boende för asylsökande och efter fyrtio dagar flyttades de till Sideby.

I dag arbetar Marjan som pastor i Metodistkyrkan i Grankulla. Hon har studerat teologi och blev ordinerad till präst år 2017. Hennes huvudsakliga målgrupp är iranier, afghaner och irakier.

Vägen till omvändelse började genast

– Vägen till omvändelse började från den dag jag kom till Finland, berättar Marjan. Efter en vecka i Finland hade hon en dröm. I drömmen såg hon en liten kyrka med en öppen dörr. Det var en låg stenmur kring kyrkan. Hon tittade in i kyrkan. Några kvinnor i långa vita dräkter och med tända ljus rörde sig i en cirkel och sjöng på ett främmande språk, men hon förstod att de sjöng lovsång till Gud. Plötsligt hörde hon en röst från höger: Marjan! Då hon vände sig om, såg hon en man med långt hår och klädd i en lång dräkt. Hans ansikte var fullt av frid och utstrålade kärlek. Han sa till henne: ”Varför kommer du inte till kyrkan?” De samtalade och hon frågade vem han var. Svaret var: ”Jag är Jesus Kristus!”

En fotbollsmatch fick betydelse för Marjans väg till Jesus!

Det hände inte så mycket i Sideby. En av de asylsökande familjerna bjöd Marjan att komma med och titta på en fotbollsmatch, som skulle spelas i närheten mellan ett lag från Vasa och ett lokalt lag. Hon hade aldrig tidigare varit på en match på grund av restriktionerna för kvinnor i Iran. Likväl upplevde hon en inre maning att gå med. Vasalaget vann och sonen ville att de skulle gå och gratulera det vinnande laget.

– Då kom en man fram till mig och började vänligt tala till mig och sa att han skulle komma och hälsa på tillsammans med sin hustru. Det var Håkan Enqvist. Han hjälpte till att skjutsa afghaner som deltog i laget från Vasa. Några dagar senare kom han till oss tillsammans med Lisa. Det här var mitt första möte med finländare! Detta möte var början till att mitt liv fick en annan riktning, berättar Marjan.

Håkan och Lisa Enqvist kom sedan att besöka Marjan och hennes son många gånger i Sideby och stödde hennes andliga utveckling. De såg också till att hon fick kontakt med lokala kristna i trakten och kunde besöka metodistkyrkan i Kristinestad. Vännerna hjälpte på olika sätt, något som överraskade Marjan.

En osjälvisk kärlek som överraskade

– Dessa människor visade en äkta kärlek. I mitt land hade jag hört en massa negativt om kristna länder och kristna men det jag fick uppleva var överväldigande, säger Marjan. Jag frågade en gång Margareta Ingves varför ni älskar oss så mycket och det var första gången jag hörde ett bibelcitat då hon svarade: Herren Jesus säger att vi ska älska vår nästa som oss själva! Om en främling kommer till ditt land ska du föda honom, kläda honom och älska honom och idag är ni alla min nästa!

– Jag jämförde med mitt land Iran dit det kommer många flyktingar från Afghanistan som har liknande kulturell, religiös och språklig bakgrund. Likväl behandlar iranierna dem illa och utnyttjar dem. De kristnas kärlek i Finland väckte frågor, berättar Marjan.

– Till en början var atmosfären bland de kristna en främmande atmosfär för mig, fortsätter Marjan. Jag kommer ihåg att då Håkan första gången bad för mig, började jag skaka. Jag kände Guds närvaro i min kropp och det var första gången jag upplevde Guds närvaro och det chockade mig. Fastän jag hade bett i enlighet med islamska lagar i årtal hade jag aldrig upplevt Guds närvaro på detta sätt. Jag kunde inte tro att européer ber och är andliga personer. Ända tills då tänkte jag att människor som älskar och fruktar Gud och är andliga endast kan hittas i islamska gemenskaper.

Fick en persisk bibel

En dag berättade hon om sin dröm för Håkan och Lisa. Håkan sa att den betyder att Gud älskar henne mycket och har en plan för henne. De gav henne en bibel på persiska, som hon artigt tog emot.

– Jag tänkte för mig själv att dessa kristna inte vet att det inte är ett original utan är falsifikat, berättar Marjan, men jag kan ju läsa den för att ta reda på felen och bevisa för dem vilka fel som finns. Jag tyckte synd om dem som var fast i en falsk bok.

– Jag började läsa Nya Testamentet, fortsatte Marjan, och jag fann inte några fel utan det som jag förväntade mig av Guds karaktär och tankar fanns i denna bok. Bokens ord talade till mig och jag förstod dem. Ju mera jag läste desto mera njöt jag av det. Allt var möjligt att acceptera tills jag kom till Johannesevangeliet. Jesus sade: "Jag och Fadern är ett". Att han gör anspråk på att vara Gud och jämställd med Gud är en stor synd i islam.

Frågade Gud om sanningen

– Det här gjorde mig orolig och konfunderad, fortsätter Mirjam. Jag började jämföra Koranen med Bibeln. Vad är rätt och hur ska jag få svar? En dag slog det mig att jag kan ju fråga Gud. I min bön sa jag till Gud: "Du vet att jag inte vill synda mot dig utan jag vill veta vem Jesus är och vem Muhammed är. Jag vill veta sanningen." En dag medan jag var fullt vaken noterade jag att atmosfären omkring förändrades och jag såg en man framför mig och han gav mig ett budskap. Jag förstod från detta ögonblick att Gud vill ge svar på min fråga.

Jag frågade mannen vem han var och han svarade: "Jag är Muhammed." Jag svarade att jag inte accepterar hans budskap utan jag vill tala med en som står över honom. Plötsligt trädde Muhammed tillbaka och blev mindre och mindre tills han försvann. Sedan kom en annan man. När jag såg hans ansikte kände jag genast igen honom – det var samma ansikte som jag sett i min dröm. Men denna gång var han annorlunda, han höll en härskarstav som kung och hela hans väsende var fullt av kraft, han hade en kungs auktoritet. När han närmade sig mig började jag skaka på grund av hans stora kraft. Jag kände att jag kunde dö om han tog ett steg närmare mig. Då han såg på mig gav han mig ett budskap. Jag frågade honom: "Vem är du?" Han svarade: "Jag är din Herre, jag är Jesus Kristus." I detta ögonblick föll jag ner för hans fötter och accepterade honom som min Herre och Frälsare.

Redigerad och översatt från engelskan av Håkan Nitovuori

”Jag är metodist och vill förbli det”

År 1977 blev jag medlem i Metodistkyrkan i Horsens. Det var ett viktigt beslut, som präglades av att jag hade blivit en del av en landsomfattande kristen gemenskap, där jag hade fått några fantastiska vänner och där min tro på Jesus hade börjat växa fram. Nu ville jag så helhjärtat som en 15-åring bara kan, vara medlem.

Då trodde jag att jag inte visste särskilt mycket om Metodistkyrkan och dess lära. När jag nu 46 år senare, efter teologisk utbildning och många år som präst och biskop, försöker identifiera de viktigaste orsakerna till att ”jag är och alltid vill vara metodist”, inser jag att jag redan då hade förstått det mesta. Jag kunde förstås inte sätta ord på det den gången, men jag hade redan upplevt det, sett, hört och erfårit det i min församling och hos mina vänner. Jag tror att du kan känna igen det mesta...

1. Vår holistiska förståelse av Guds nåd. Guds nåd är alltid först och störst, den är verksam i alla människor och inspirerar till att vilja och göra det goda. Vi kallar den Guds förekommande nåd. Och där finns mer. För Guds nåd överbevisar oss om synd, leder till frälsning och nytt liv. Nåden gör den troende mer och mer hel, så att Guds kärlek blir mer och mer synlig. Den kan då bli en drivkraft och motivation till en sådan grad, att vi kan tala om fullkomlighet i kärleken.

2. Tro verksam i kärlek. Vi har balans med personlig tro och socialt ansvar. Vi ser dem som två kompletterande sidor av det kristna livet och de kan inte skiljas åt. Vi kan inte tala om personlig tro utan att den har sociala följder, och vi kan inte tala om socialt ansvar utan att tala om den personliga omvändelsen från synd.

3. Vi drivs och motiveras av mission i allt vi gör. Vi tror att alla människor mår bäst av att leva i en personlig relation till Jesus Kristus, tillsammans med andra. Vår uppgift är att göra människor till Jesu Kristi lärjungar och så förändra världen.

4. Vi sätter fokus på lärjungaskap. Vi tror att smågrupper där vi delar tro, liv, gemenskap, bön och tjänst, är det bästa redskapet för att växa som Kristi efterföljare.

5. Vi är en stor, världsvid och konnektional kyrka. Var du än kommer in i en kyrka med ”Korset och Flamman” är du hemma. Du är inte främling och gäst, det är din kyrka. Vi delar varandras liv, ber för varandra, uppmuntrar, inspirerar, stöttar och hjälper varandra. Metodisterna står samman kors och tvärs över hela världen i mission och ömsesidigt stöd. Vår hjälporganisation UMCOR gör en fantastisk insats för att kanalisera den hjälpen.

6. Öppenhet – enhet i det väsentliga och frihet i det oväsentliga. Vi tänker själv och söker sanningen. John Wesley sade vid sin vän och meningsmotståndare George Whitefields begravning (De hade genom åren varit oeniga om hur man skall förstå frälsningen.): ”There are many doctrines of less essential nature - - - in these we may think and let think, we may agree or disagree. But in meantime, let us hold fast to the essentials.” (Det finns många saker som är läromässigt av mindre betydelse – i dem kan vi tänka och låta tänka. Vi kan vara överens eller inte vara överens. Men låt oss däremellan hålla fast vid det väsentliga.) Metodister ger utrymme till enhet i olikhet och är inte upptagna av att döma någon utanför.

Vad hörs?

Borgå

Café Miriam är en samling speciellt för invandrarkvinnor med barn, men även för finländare, där man kan prata med varandra och få goda råd. Det är pyssel för barnen och fri samvaro för de vuxna med kaffeservering. Man avslutar med en sångstund i kyrkan, ibland med en andakt. Samlingen varar cirka tre timmar på lördagar, en gång i månaden kl. 14. Man har haft besökare från till exempel Rwanda, Kazakstan, Turkiet, Iran, Afghanistan, Israel, Irak och Syrien. De flesta deltagarna i nuläget är från Sudan. Vanligen deltar 20–30 personer. Man har haft besök från Åbo från en liknande verksamhet där och det var mycket givande. Taina Valkiavirta leder samlingen och delar ut husgeråd och kläder. Det var på hennes initiativ som samlingarna startade våren 2017. Eva-Maria Priester tar hand om barnen, Nafiye Ates hjälper till med serveringen. Pastor Leif-Göte Björklund är alltid med.

Lördagen den 18 november var det öppet hus i Metodistkyrkan för invånarna i det nya femvåningshuset bredvid kyrkan. Huset är byggt på en del av församlingens tidigare tomt och blev inflyttningsklart i somras. Det kom sex besökare.

Grankulla

Betlehemskyrkan i Grankulla fick en donation till en ny orgel av Freja Ebeling till minne av sin man Pertti. Hammondorgeln från 1982 gick inte mer att reparera. Den hade donerats av Knut Waenerberg till minne av sin hustru Marcelle. Den nya orgeln "Finlandia" är mycket modern. Den är en virtuell orgel av ett finskt företag. Orgeln invigdes söndagen den 11 juni på den gemensamma gudstjänsten med Grankulla evangelisk-lutherska församling, vars kantor Heli Peitsalo var organist. Det var också avskedsgudstjänst för lokalpastor Monica Lundgren.

Förra året återupptogs söndagsskolan efter pandemin på förslag av Gitta Liukkunen med en gång per månad under gudstjänsttid. Man hade då cirka tio barn, många med brokig internationell bakgrund som till exempel Kongo, Kina och Ukraina. Språken var engelska, finska och svenska. Efter bibelberättelsen ordnade Gitta pyssel. I höstas började man ha två gånger i månaden med Mona Söderholm som andra lärare. Det kom cirka tio barn också i höst. Några nya föräldrar har kommit med på gudstjänsten. Ledarna leder varannan söndag. Man läser en berättelse ur Barnens bibel. Berättelsen upprepas sedan vid arbetsbordet med flanellografbilder. Vid kyrkkaffet kan barnen uppträda med sång som alla kan sjunga med i eller visa sina pyssel. "Det borde finnas en söndagsskola i varje församling, så att barnen får lära känna Jesus", säger Mona.

Vasa

Två afrikanska kvinnor och en finländsk kvinna blev medlemmar i församlingen i Vasa en söndag i oktober. Den ena afrikanska kvinnan Lydia, hade hunnit vara med några gånger och kände församlingen. Den andra, Emma, var första gången i gudstjänsten och steg fram när de nya skulle välkomnas. Pastor Camilla Klockars ville inte bromsa henne i detta, utan sa ett varmt välkommen och man bad för henne. Sedan dess har hon varit med.

Kalendern

Gemensam offerdag för Mission/Barnen i Zimbabwe är den 6 januari. Närmare på information på www.metodiskkyrkan.fi.

Ekumeniska Rådet i Finland är med i en bibelkampanj med andra kristna organisationer. "Bli kär i Bibeln" firas den 21 januari 2024 och infaller under den ekumeniska böneveckan 18–25.1. Tanken om en egen bibeldag i Finland har kommit från Svenska Bibelsällskapet i Sverige. Den ger idéer, råd och uppmuntran till egen bibelläsning. Material finns på Ekumeniska rådets hemsida i januari.

Aktuellt

Frikyrklig Samverkan ordnade två kursdagar i Vasa och Helsingfors i september för att undervisa om hur vi kan skapa trygga församlingar i olika avseenden. Vi talade bland annat om hur vi skapar goda miljöer för barn och unga och vilka frågor vi bör vara speciellt noggranna med, så att ingen blir kränkt på något sätt. Dessutom fanns det en mängd andra viktiga ämnen. Det finns en omfattande lagstiftning om dessa frågor och kyrkostyrelsen kommer att utarbeta ett material som ska användas i församlingarna.

Ledardagarna på Pyysalo läger- och aktivitetscenter i Kangasala 14–16 november samlade cirka tolv deltagare. Stefan Löv från Ebeneserförsamlingen i Jakobstad undervisade om "Att återuppbygga gamla ruiner." Han gav nytt hopp för de små församlingarna. Vackra mulna vinterdagar, trevliga utrymmen och extra god mat bidrog till fina minnen och framtidstro.

Från det att kriget i Ukraina började tills nu, har UMCOR (Metodistkyrkans hjälporganisation) samlat in cirka 30 miljoner dollar, cirka 27 miljoner 451 tusen euro. Pengarna kanaliseras vidare till Ukraina, via olika humanitära hjälporganisationer.

Statsbidrag betalas av Undervisningsministeriets avdelning för kyrkliga ärenden, till alla registrerade trossamfund i Finland som inte har beskattningsrätt gentemot sina medlemmar. Stödet utbetalas i förhållande till antalet finländska medlemmar. Stödet kan uppfattas som en skatteåterbäring för den statsskatt som medlemmarna betalat till finska staten. År 2022 fick Finlands svenska metodistkyrka 4570 euro. Pengarna används till exempel till evenemang, utbildning, kyrkostyrelsens administrativa utgifter som hemsidan och årsböckerna, distriktsföreståndarnas omkostnader. I Finland finns det 783 svenskspråkiga metodister. Till den finlandssvenska årskonferensen hör också Sveriges metodister, 75 medlemmar (år 2022) i ett par församlingar och några husgrupper.

Rutan

*Birgit Grönqvist
t.v. och Camilla
Stjernvall tackar
läsarna för de tre
år som gått och
önskar alla en
stämningfull
adventstid och
en glad jul.*

Foto: Ove Grönqvist

En himmelsk hälsning – en glädje till alla

Ängeln sade: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.

Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren.

Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

"Åra vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag."

Luk 2:10–14

Altartavlan i Betlehemskyrkan i Åbo är målad av Alexandra Sältin af Frosterus. Foto: Esa Asikainen

Vi lever i väntans tider, det är Advent. Vi påminns om att Jesus kom till vår värld, det är julens budskap. Inom oss finns längtan efter den kärlek som Jesus lärde ut. Herre, kom till oss, lär oss att ta hand om varandra och hjälp oss att leva tillsammans. Det finns många adventspsalmer som talar om just detta i vår psalmbok till exempel psalm 484. (Psalmer och Sånger)

Den tid som vi just nu lever i behöver verkligen ett fridens budskap. Vi ser framemot att igen påminnas om att Jesus har kommit till oss. Det berättas så vackert i Lukas evangelium kapitel två, om herdarna som får höra glädjebudskapet: "Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Idag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren." Herdarna förde genast budskapet vidare, först till Maria och Josef som säkert blev överlyckliga, för nu förstod de verkligen att Jesus är Guds son. Också alla andra som herdarna mötte fick höra om detta.

Tänk vilket budskap vi har att förmedla idag! Jesus lever! Han är här för att hjälpa oss att få del av den glädje som gäller alla människor. Vi vet att den som tar emot Jesus i tro förstår att Han älskar oss, just sådana vi är. Vårt liv får en ny mening. Vi vill hjälpa varandra och ta hand om varandra. Vi behöver inte vara ensamma, Jesus är med oss – alltid. Det får vi berätta om för alla vi möter. Ett glädjebudskap ifrån himlen!

Välsignad advent och glädjefylld julhelg!

Text: Björn Elfving

KUSTBANDET Årgång 3 Grundad i mars 2021

En tidskrift för kristen gemenskap och lärjungaskap.

Utgivare och ansvarig redaktör: Birgit Grönqvist, e-post: birgit.gronqvist@metodistkyrkan.fi
Layout och tekniskt stöd: Camilla Stjernvall

Metodistkyrkan finns på webben på www.metodistkyrkan.fi, på Facebook på Metodistkyrkan i Finland samt på Instagram på [@metodistkyrkanfinland](https://www.instagram.com/metodistkyrkanfinland).